

Sygn. akt VIII **Pa 233/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska (spr.)
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa M. J.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 8 października 2018 r. **sygn. akt** IV P 521/18

oddala apelację.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 233/18

UZASADNIENIE

Powódka M. J. domagała się pozwanej Spółki (...) S.A. w B. rekompensaty za utratę prawa do bezpłatnego węgla w kwocie 10.000 złotych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowanie.

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z dnia 8 października 2018r. uwzględnił powództwo i obciążył pozwaną kosztami sądowymi.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że J. Z. był zatrudniony w KWK (...) w R., od dnia 3 marca 1977r. do dnia 5 kwietnia 1993r. W dacie śmierci był mężem powódki i renciście. Jako renciście przysługiwał mu deputat węglowy. J. Z. zmarł 23 lipca 2007r. Powódka ma ustalone prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu.

Pismem z dnia 23 marca 2018r. pozwana odmówiła powódce przyznania rekompensaty z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla skazując, że powódka poprzez ponowne zamążpójście utraciła status wdowy. Pozwana podejmując tę decyzję dysponowała aktem zgonu męża powódki i decyzję organu rentowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017r. poz. 1971) osobami uprawnionymi: do przedmiotowego świadczenia rekompensacyjnego są emeryci i renciści mający ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zwanej dalej "rentą", i pobierający to świadczenie, uprawnieni w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury lub renty do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń oraz wdowy, wdowcy i sieroty mający ustalone prawo do renty rodzinnej po osobie, o której mowa wyżej.

W ocenie Sądu Rejonowego za chybioną należało uznać argumentację pozwanej, w której utrzymywała, że wskutek ponownego zamążpójścia powódka utraciła status osoby uprawnionej do bezpłatnego deputatu węglowego, gdyż przestała być wdową po uprawnionym renciście pozwanej. Sąd pierwszej instancji w tej kwestii podzielił stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 września 2005r. sygn. akt III AUa 231/04, w którym wskazano, że brak jest ustawowych podstaw do twierdzenia, że wdowa, która ponownie zawarła związek małżeński, wobec utraty statusu wdowy, traci prawo do renty rodzinnej po pierwszym mężu. Regulacja ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 1998r. Nr 162, poz. 1118), jest w tym zakresie jednolita i ustawa nie przewiduje żadnych odstępstw.

W ocenie Sądu pierwszej instancji nie ulega wątpliwości, że powódka jako uprawniona do pobierania renty rodzinnej, po zmarłym mężu - byłym pracowniku poprzednika prawnego pozwanej nabyła prawo do świadczenia rekompensacyjnego z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla, według zasad określonych w ustawie z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017r. poz. 1971). Skoro powódka nie utraciła prawa do renty rodzinnej po zmarłym pierwszym mężu to, zgodnie z postanowieniami ustawy spełnia jedyną wymienioną w tym akcie prawa przesłankę do otrzymywania bezpłatnego deputatu węglowego to jest posiada uprawnienia do otrzymywania renty rodzinnej po byłym pracowniku pozwanej.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że na gruncie przedmiotowej ustawy, ustawodawca nie posłużył się przesłanką, że rekompensata należy się wszystkim wdowom. Stąd też z kręgu osób wykluczonych do rekompensaty są wdowy, których mężowie zmarli w trakcie wykonywania pracy. W ocenie sądu jednak tak wskazana przesłanka – tj. zgodnie z literą ustawy rekompensata przysługuje wdowom mającym ustalone prawo do renty rodzinnej po osobie, o której mowa w lit. a. zalicza do kręgu osób uprawnianych wdowy, które ponownie wyszły za mąż, albowiem ustawodawca nie określił, iż rekompensata przysługuje wdowom jako osobom o takim stanie cywilnym, a jedynie wdowom po takich osobach.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, w której zarzuciła:

- naruszenie prawa materialnego, a to art. 2 pkt l) lit. b) ustawy z dnia 12 października 2017 r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. z 2017 r. poz. 1971), poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu, iż uprawnionymi do świadczenia rekompensacyjnego w rozumieniu powołanego przepisu ustawy są osoby, które po śmierci małżonka wyszły ponownie

za mąż i pozostają w związku małżeńskim, pomimo, iż ustawa stanowi wyraźnie, że uprawnionymi do rekompensaty są wyłącznie osoby, które posiadają status wdowy/wdowca po osobie, o której mowa w art. 2 pkt l) lit. a) ww. ustawy o świadczeniu rekompensacyjnym.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania za pierwszą i drugą instancję,

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej jest nieuzasadniona i podlegała oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie stanu faktycznego, przeprowadził niezbędne postępowanie dowodowe, a następnie w prawidłowy sposób, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dokonał trafnej oceny zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku wyjaśnił w oparciu o jakie dowody i dlaczego dokonał ustaleń faktycznych w rozpoznawanej sprawie

Z powyższych względów Sąd Okręgowy przyjął ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy za własne co oznacza, iż zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998r., I PKN 339/98, OSNP 1999/24/776).

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy przeprowadził także właściwą ocenę prawną stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie. W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy właściwie umotywowował swoje stanowisko i Sąd II instancji w całości je podziela. Zarzuty apelacji nie zdołały podważyć trafności rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Wdowa poprzez fakt ponownego zamążpójścia nie przestaje spełniać przesłanki bycia wdową po renciście górniczym i nie zostaje w ten sposób wyłączona z kręgu osób uprawnionych w rozumieniu art. 2 ust 1b ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla. (Dz.U z dnia 23 października 2017r.). Przepis ten do kręgu osób uprawnionych zalicza wszak m.in. wdowy mające ustalone prawo do renty rodzinnej. Wdowa zaś, która zawarła ponownie związek małżeński, nadal ma prawo do renty rodzinnej po pierwszym mężu. Sąd drugiej instancji stoi na stanowisku, że tylko taka interpretacja powołanego artykułu pozwoli na osiągnięcie celu ustawy jakim jest „zrekompensowanie, do pewnego stopnia, w ramach możliwości budżetu państwa, strat finansowych poniesionych przez osoby, które otrzymywały bezpłatny węgiel w naturze lub w ekwiwalencie na podstawie układów zbiorowych pracy i porozumień z nimi związanych” – vide uzasadnienie projektu ustawy z dnia 12 października 2017r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację pozwanej oddalił jako bezzasadną.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia